DECIZIA COMISIEI

din 2 aprilie 2008

privind ajutorul de stat C 38/07 (ex NN 45/07) acordat de Franța întreprinderii Arbel Fauvet Rail SA

[notificată cu numărul C(2008) 1089]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/716/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior [1],

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) Prin intermediul unei plângeri, Comisia a fost informată cu privire la anumite măsuri de ajutor pe care Franța le-a acordat în favoarea întreprinderii Arbel Fauvet Rail („AFR"). Prin intermediul unor comunicări din 28 ianuarie 2006, 25 octombrie 2006, 30 ianuarie 2007 și 6 iunie 2007, Franța a furnizat informații suplimentare.

(2) Prin scrisoarea din 12 septembrie 2007, Comisia a informat Franța cu privire la decizia sa de a iniția procedura formală de investigație prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din tratat împotriva ajutorului în cauză.

(3) Franța a prezentat observații prin comunicările din 12 octombrie 2007 și din 18 și 19 decembrie 2007.

(4) Decizia Comisiei de a iniția procedura formală de investigație a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* [2]. Comisia a invitat părțile interesate să-și prezinte observațiile cu privire la ajutorul în cauză.

(5) Comisia nu a primit observații de la părțile interesate.

2. DESCRIEREA AJUTORULUI

2.1. Beneficiar

(6) AFR este un constructor feroviar specializat în vagoane de marfă și cisterne. Este vorba despre unul dintre producătorii cei mai importanți de pe piața europeană a materialului rulant de cale ferată. Întreprinderea are sediul în Douai (Nord) și are, în prezent, aproximativ 265 de angajați.

(7) În 2005, AFR era deținută 100 % de către întreprinderea Arbel SA [3]. AFR avea atunci aproximativ 330 de angajați.

(8) Exploatarea AFR a fost deficitară timp de mai mulți ani. Dificultățile economice ale întreprinderii s-au accentuat începând cu 2001. Această tendință s-a consolidat în perioada 2002-2005. Tabelul următor reia câțiva indicatori-cheie ai performanței AFR în perioada precedentă acordării ajutorului:

(în EUR)

	La 31.12.2004	La 31.12.2003	La 31.12.2002	La 31.12.2001
Cifră de afaceri	22 700 000	42 700 000	42 000 000	70 000 000
Rezultat net	– 11 589 620	– 14 270 634	– 2 083 746	– 10 500 000
Capital propriu	– 21 090 000	– 23 000 000	– 8 700 000	– 6 600 000

[1] JO C 249, 24.10.2007, p. 17.

[2] A se vedea nota de subsol 1.

[3] La 29 iunie 2007, AFR a fost preluată de către întreprinderea IGF Industries. Denumirea socială a fost schimbată în „IGF Industries – Arbel Fauvet Rail".

2.2. **Măsuri de sprijin**

(9) La 4 iulie 2005, regiunea Nord-Pas-de-Calais și comunitatea intercomunală Douaisis au acordat un avans rambursabil cumulat în valoare de 1 milion de EUR fiecare, adică în total de 2 milioane de EUR, pentru AFR.

(10) Potrivit informațiilor furnizate de către autoritățile franceze, condițiile avansurilor au fost următoarele:

— Avansul rambursabil al regiunii a fost acordat cu o rată a dobânzii anuale de 4,08 % (corespunzând ratei de referință comunitare aplicabile la momentul acordării ajutorului), sub rezerva realizării unui plan de finanțare în curs de elaborare de către AFR. Avansul era rambursabil prin plăți semestriale pe parcursul a trei ani începând cu 1 ianuarie 2006. Conform informațiilor de care dispune Comisia, aceste avansuri nu au fost încă rambursate integral.

— Avansul comunității intercomunale Douaisis a fost acordat cu o rată a dobânzii anuale de 4,08 % (corespunzând ratei de referință comunitare aplicabile la momentul acordării ajutorului), cu condiția plății avansului rambursabil în aceiași termeni, precum și a prezentării dovezii privind fuziunea irevocabilă dintre AFR și Lormafer, o altă întreprindere controlată de Arbel SA. Avansul în cauză era, de asemenea, rambursabil prin plăți semestriale pe parcursul a trei ani începând cu 1 ianuarie 2006.

3. **MOTIVE PENTRU INIȚIEREA PROCEDURII FORMALE DE INVESTIGARE**

(11) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că avansurile rambursabile constituiau ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat. În acest sens, Comisia a subliniat în special că măsurile conferau un avantaj AFR în măsura în care întreprinderea, având în vedere situația sa financiară, nu ar fi putut să-și procure fonduri în condiții la fel de avantajoase pe piața financiară.

(12) Comisia a considerat, de asemenea, că AFR era o întreprindere în dificultate în sensul Orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate (denumite în continuare „orientările") ([4]) și că, plecând de la acest fapt, compatibilitatea ajutorului de stat de care a beneficiat aceasta trebuia examinată în sensul orientărilor în cauză. Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la compatibilitatea ajutorului în cauză cu piața comună în sensul orientărilor.

([4]) JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

4. **OBSERVAȚIILE FRANȚEI**

(13) Autoritățile franceze au subliniat faptul că, deși AFR traversa o etapă dificilă în perioada în care au fost acordate și apoi plătite avansurile rambursabile (adică iulie și al doilea semestru 2005), întreprinderea și-a păstrat, cu toate acestea, încrederea clienților și a băncilor.

(14) În sprijinul afirmațiilor lor, autoritățile franceze au invocat următoarele elemente, calificate drept „semne de încredere" ale clienților și ale băncilor cu privire la AFR:

— banca […] (*) a acordat o creștere a descoperitului de cont curent a AFR de 2 milioane de EUR (garantat de către […]);

— AFR a primit 7 milioane de EUR din aconturi de la clienții săi (garantați de către […] (*), la care trebuie adăugați 4 milioane de EUR din noi aconturi în ianuarie 2006;

— întreprinderea beneficia la vremea respectivă de garanții „furnizori" în valoare de 4 milioane de EUR la […] (*).

(15) Autoritățile franceze și-au susținut observațiile cu documente din care reies, în special următoarele:

— rata dobânzii a descoperitului era de 4,4199 % la 1 iulie 2005;

— valoarea diferitelor garanții (furnizori, garanții de piață, garanții financiare) furnizate de […] (*) în favoarea AFR era de 29 milioane de EUR la 6 mai 2005.

5. **EVALUAREA AJUTORULUI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 87 DIN TRATAT**

5.1. **Existența unui ajutor de stat**

5.1.1. *Resurse de stat*

(16) Articolul 87 alineatul (1) din tratat prevede că, exceptând cazurile în care în tratat există dispoziții contrare, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

(17) În ceea ce privește avansurile rambursabile, Comisia notează următoarele observații.

(*) Informație confidențială.

(18) Articolul 87 din tratat nu vizează doar ajutoarele acordate de către guvernele naționale ale statelor membre, ci și ajutoarele provenite de la colectivități teritoriale, cum sunt regiunea Nord-Pas-de-Calais sau comunitatea intercomunală Douaisis. Fondurile acestor colectivități constituie resurse de stat și deciziile lor de a acorda avansurile în cauză întreprinderii AFR sunt imputabile statului.

5.1.2. *Ajutor favorizând anumite întreprinderi*

(19) Avansurile au fost acordate într-un moment în care AFR traversa o situație financiară delicată. În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că AFR, având în vedere situația sa economică, așa cum reiese din considerentul 8, era o întreprindere în dificultate, în sensul orientărilor, la momentul acordării ajutorului. Comisia a subliniat, de asemenea, că avansurile au fost acordate fără nicio garanție care să asigure rambursarea acestora, în timp ce ratele aplicabile ale dobânzii sunt prezentate ca fiind corespunzătoare ratei aplicabile împrumuturilor „garantate cu garanții normale” ([5]). Comisia consideră, prin urmare, că este exclus ca AFR, având în vedere situația sa financiară, să fi putut obține fonduri în condiții la fel de avantajoase pe piața de credit. În consecință, avansurile în cauză constituie un avantaj în favoarea AFR.

(20) În acest sens, trebuie notat că autoritățile franceze au afirmat, sprijinindu-se pe exemplele citate la considerentul 14, că AFR beneficia de încrederea băncilor și a clienților săi la momentul acordării ajutorului. Comisia interpretează aceste observații în sensul că Franța contestă faptul că AFR ar fi fost în incapacitate de a obține fonduri în condiții similare pe piața de credit (fapt prin care se contestă că avansurile rambursabile ar fi conferit un avantaj întreprinderii AFR) și, cu atât mai mult, că AFR era o întreprindere în dificultate în sensul orientărilor la momentul acordării avansurilor rambursabile.

(21) Observațiile Franței nu pot, cu toate acestea, să modifice analiza formulată în decizia de a inițiа procedura, și aceasta din următoarele motive.

(22) Exemplele de credit invocate de către autoritățile franceze (mai ales, autorizarea descoperitului de cont curent și aconturile clienților) nu sunt comparabile cu avansurile rambursabile în cauză. Descoperitul de cont curent este un credit pe termen foarte scurt, spre deosebire de avansurile rambursabile cu o durată de trei ani. Aceste forme diferite de credit nu fac, prin urmare, obiectul aceleași analize de risc din partea creditorului și faptul că un debitor poate să obțină un credit pe termen scurt nu permite aprecierea posibilităților sale de a obține un împrumut pe termen mai lung, a cărui rambursare va depinde de capacitatea de supraviețuire a debitorului.

(23) În ceea ce privește aconturile clienților, Comisia notează că acestea erau contragarantate de către […] (*), o instituție independentă, ceea ce înseamnă că clienții și furnizorii nu se expuneau unor riscuri legate de situația financiară a AFR și, plecând de aici, că nu exista niciun motiv ca plata aconturilor să fie supusă unei analize a solidității financiare a întreprinderii similară celei la care ar fi apelat un creditor care dorește să acorde un împrumut fără garanție.

(24) În concluzie, observațiile Franței nu permit să se constate că AFR ar fi fost în măsură să obțină fonduri în condiții similare pe piața de credit.

5.1.3. *Întreprindere în dificultate*

(25) În ceea ce privește calificarea AFR ca fiind o întreprindere în dificultate în sensul orientărilor, Comisia constată următoarele.

(26) Rezultă de la punctul 10 litera (a) din orientări că o întreprindere se află în dificultate în momentul în care mai mult de jumătate din capitalul său social a dispărut, mai mult de un sfert din capital fiind pierdut în cursul ultimelor douăsprezece luni. Această dispoziție transpune presupunerea că o întreprindere care cunoaște o pierdere masivă a capitalului său social va fi incapabilă să stopeze pierderi care o vor conduce spre o moarte economică aproape sigură pe termen scurt sau mediu. Comisia consideră că această presupunere, în mod logic, se aplică cu atât mai mult unei întreprinderi care a pierdut întreg capitalul său social și care prezintă capitaluri proprii negative.

(27) Astfel cum reiese din datele financiare citate la considerentul 8 (și care nu au fost contestate de Franța în cadrul procedurii formale de investigație), AFR prezenta capitaluri proprii negative din 2001 și nu fusese capabilă, la momentul acordării ajutorului, să stopeze această tendință și să-și restabilească capitaluri proprii pozitive. În aceste condiții, Comisia consideră că AFR era o întreprindere în dificultate, în sensul punctului 10 din orientări, la momentul acordării ajutorului.

([5]) A se vedea Comunicarea Comisiei privind metoda de fixare a ratelor de referință și de actualizare (JO C 273, 9.9.1997, p. 3).

(28) În subsidiar, Comisia notează că AFR răspundea, de asemenea, la momentul acordării ajutorului, definiției unei întreprinderi în dificultate menționate la punctul 11 din orientări, care prevede că, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile enunțate la punctul 10 din orientări, o întreprindere poate fi considerată ca fiind în dificultate, în special dacă aceasta prezintă semne obișnuite ale unei întreprinderi aflate în situație de dificultate, dintre care mai ales un nivel crescut al pierderilor și o diminuare a cifrei de afaceri. Punctul 11 prevede, cu toate acestea, că o întreprindere în dificultate nu este eligibilă decât după demonstrarea incapacității acesteia de a-și asigura redresarea cu resurse proprii sau cu fonduri obținute de la proprietarii/acționarii săi sau din resurse de pe piață. Această dispoziție amintește, prin urmare, că o calificare ca întreprindere în dificultate trebuie să se facă în raport cu toate indiciile pertinente, o pondere decisivă fiind acordată, cu toate acestea, capacității întreprinderii de a se redresa fără intervenția autorităților publice.

(29) În acest sens, Comisia notează (astfel cum reiese din tabelul care figurează la considerentul 8) că AFR a cunoscut din 2001 o diminuare continuă a cifrei sale de afaceri, precum și un nivel semnificativ al pierderilor. Este vorba de indicii caracteristice ale unei întreprinderi în dificultate în sensul punctului 11 din orientări. În decizia sa de inițiere a procedurii formale de investigație, Comisia notase deja aceste indicii în sprijinul concluziei sale preliminare potrivit căreia AFR era o întreprindere în dificultate. Mai mult, tendința negativă a situației financiare a AFR rezultă din faptul că, din ianuarie 2004, întreprinderea se afla în incapacitatea de a plăti la timp datoriile sociale și fiscale în valoare de 4,3 milioane de EUR și, prin urmare, a fost obligată să solicite un moratoriu și stabilirea unui plan de verificare definitivă a datoriei de către autoritățile competente.

(30) Singurele elemente invocate de către Franța care ar putea fi de natură să constituie indicii în sens contrar sunt creditele acordate întreprinderii AFR (descoperit de cont curent și aconturi), precum și faptul că AFR beneficia de anumite garanții din partea […] (*). Comisia apreciază că trebuie să se țină cont de aceste indicii în cadrul investigației, conform punctului 11 din orientări, de capacitatea întreprinderii de a se redresa cu ajutorul fondurilor de care ar putea dispune pe piața financiară. În acest sens, Comisia constată următoarele:

— rezultă din faptul că AFR prezenta capitaluri proprii negative că aceasta era incapabilă a depăși dificultățile cu resurse proprii;

— autoritățile franceze au indicat că acționarul întreprinderii AFR, Arbel SA, în ciuda contribuțiilor sale în sprijinul AFR, era în incapacitatea de a asigura singur redresarea filialei;

— în sfârșit, în ceea ce privește sursele financiare de pe piață, trebuie constatat că creditele și garanțiile invocate de Franța demonstrează cel mult că AFR își menținea o anumită capacitate de a obține credite pentru sume limitate și pe termen scurt. Cu toate acestea, având în vedere amploarea dificultăților întâmpinate de AFR și, mai ales, lipsa capitalurilor proprii, creditele invocate nu permit constatarea faptului că AFR și-ar fi putut remedia dificultățile ca urmare a unei finanțări din surse de pe piață.

(31) Se poate concluziona, prin urmare, că, la momentul acordării ajutorului, AFR întâmpina grave dificultăți financiare care îi amenințau supraviețuirea pe termen scurt sau mediu și că aceasta nu era în măsură să stopeze situația fără intervenția autorităților publice.

(32) Comisia consideră prin urmare că, având în vedere considerațiile anterioare și mai ales rezultatele financiare menționate la considerentul 8, AFR era o întreprindere în dificultate în sensul punctului 10 din orientări și, în subsidiar, în sensul punctului 11 la momentul acordării avansurilor rambursabile. Având în vedere dificultățile întâmpinate de AFR, Comisia consideră că AFR nu ar fi fost în măsură să obțină fonduri în condiții la fel de avantajoase pe piața de credit. Avansurile în cauză au adus, prin urmare, un avantaj întreprinderii AFR, permițându-i acesteia să se finanțeze în condiții mai favorabile decât ar fi putut obține de pe piața de credit.

5.1.4. *Afectarea schimburilor comerciale și a concurenței*

(33) Avansurile rambursabile favorizează AFR în raport cu alte întreprinderi ce se găsesc într-o situație similară, în măsura în care acestea sunt destinate exclusiv acesteia.

(34) Sectorul construcției de material feroviar rulant este caracterizat prin prezența mai multor operatori europeni și prin schimburi intracomunitare. Avantajul acordat AFR este deci susceptibil să denatureze concurența și schimburile dintre statele membre.

5.1.5. *Concluzie*

(35) Având în vedere considerațiile anterioare, Comisia consideră că avansurile rambursabile acordate întreprinderii AFR constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat.

5.2. **Valoarea ajutorului**

(36) În cazul ajutoarelor acordate sub formă de credite întreprinderilor în dificultate, elementul de ajutor este constituit din diferența dintre dobânda aplicată efectiv și dobânda pe care ar fi putut să o obțină întreprinderea beneficiară pentru același credit pe piața privată ([6]).

([6]) A se vedea Decizia Comisiei din 2 martie 2005 în cazul *Chemische Werke Piesteritz* (JO L 296, 12.11.2005, p. 19, punctele 107-108) și Decizia Comisiei din 24 ianuarie 2007 în cazul C 38/05 *Biria* (JO L 183, 13.7.2007, punctele 27, 83 și următoarele).

(37) În comunicarea sa privind metoda de fixare a ratelor de referință și de actualizare ([5]), Comisia precizează că rata de referință este o rată plafon care poate fi mărită în situații de risc special, cum ar fi împrumuturile acordate întreprinderilor în dificultate sau absența de garanții solicitate, în mod normal, de către bănci și precizând că, în astfel de cazuri, bonusul va putea atinge 400 de puncte de bază și chiar mai mult.

(38) Astfel, în cazul *Chemische Werke Piesteritz* ([6]) Comisia a considerat că un împrumut acordat unei societăți în dificultate justifica un bonus al dobânzii de 400 de puncte de bază. Comisia a confirmat această apreciere în cazul *Biria* ([7]), precizând că riscul constituit din absența garanțiilor justifica un bonus suplimentar de 400 de puncte de bază, adică în total o majorare cu 800 de puncte de bază. Comisia consideră că condițiile cazului de față sunt în mare parte similare celor din cazurile citate, mai ales în ceea ce privește absența garanțiilor și amploarea dificultăților întâmpinate. În consecință, riscurile asociate avansurilor rambursabile acordate întreprinderii AFR pot face obiectul aceleiași evaluări.

(39) Ajutorul de stat constituit din avansurile rambursabile este compus, prin urmare, din diferența dintre dobânda datorată efectiv conform termenilor avansurilor rambursabile și dobânda care ar fi fost datorată prin aplicarea ratei de referință în vigoare la momentul acordării ajutorului, majorată cu 800 de puncte de bază.

5.3. **Compatibilitatea ajutorului cu piața comună**

(40) Având în vedere situația economică a AFR la momentul acordării ajutorului, astfel cum reiese aceasta de la considerentul 8 (exploatare deficitară timp de mai mulți ani, capital propriu negativ, cifră de afaceri în scădere), Comisia apreciază că, la momentul acordării avansurilor rambursabile, AFR era o întreprindere în dificultate în sensul orientărilor. Observațiile Franței nu sunt în măsură să permită modificarea acestei analize, din rațiunile expuse la considerentele 22 și 23.

(41) Este adevărat că AFR, în 2005, făcea parte dintr-un grup controlat de holdingul Arbel SA. Pe lângă polul feroviar (compus din AFR și Lormafer), grupul mai cuprindea un pol „construcții" grupând întreprinderi specializate în construcția de ferestre pentru industria construcțiilor. Cu toate acestea, din informațiile furnizate de către autoritățile franceze în schimbul de corespondență purtat înainte de inițierea procedurii formale de investigație, rezultă că dificultățile întâmpinate de AFR erau specifice acesteia în cadrul grupului, activitatea acesteia neavând nicio legătură cu polul „construcții". În plus, Comisia notează că dificultățile întreprinderii AFR par să fi fost prea semnificative pentru a putea fi soluționate de către grup, având în vedere rezultatele mediocre ale acestuia. Prin urmare, Comisia apreciază că punctul 13 din orientări nu împiedică considerarea AFR drept eligibilă pentru ajutor pentru salvare și restructurare, în ciuda apartenenței sale la grupul în cauză.

(42) Compatibilitatea ajutorului trebuie, prin urmare, evaluată conform orientărilor.

(43) Comisia constată că nu sunt îndeplinite condițiile de compatibilitate a ajutoarelor pentru restructurare prevăzute în orientări. Astfel, Comisia subliniază următoarele:

— autoritățile franceze nu i-au prezentat un plan de restructurare conform punctelor 34-37 din orientări;

— Comisia nu a fost informată cu privire la existența unor măsuri compensatorii destinate prevenirii oricărei denaturări excesive a concurenței care ar fi indusă de către ajutorul în cauză (punctele 38-42 din orientări).

(44) Ajutorul nu pare, de asemenea, să îndeplinească nici condițiile de compatibilitate a ajutoarelor pentru salvare prevăzute în orientări, având în vedere că avansurile rambursabile au fost acordate pentru o perioadă care a depășit șase luni (a se vedea punctul 25 din orientări).

(45) Aceste considerații sunt suficiente pentru a se concluziona că ajutorul nu este compatibil cu piața comună.

6. **CONCLUZIE**

Comisia constată că Franța a acordat ilegal ajutorul în cauză, încălcând articolul 88 alineatul (3) din tratat. Ajutorul fiind incompatibil cu piața comună, Franța trebuie să înceteze acordarea acestuia și să recupereze sumele deja acordate beneficiarului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat acordat de Franța în favoarea întreprinderii Arbel Fauvet Rail SA este incompatibil cu piața comună.

Articolul 2

(1) Franța adoptă toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiar ajutorul vizat la articolul 1 și pus deja la dispoziția acestuia în mod ilegal.

([7]) Cazul C 38/2005, citat la nota de subsol 6 (a se vedea punctele 83-86).

(2) Recuperarea trebuie efectuată fără întârziere conform procedurilor de drept național, în măsura în care acestea permit executarea imediată și efectivă a prezentei decizii. Ajutorul care trebuie recuperat include dobânzile începând cu data la care acesta a fost pus la dispoziția beneficiarului și până la data recuperării acestuia.

(3) Dobânzile sunt calculate pe o bază compusă conform capitolului V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004.

(4) Franța anulează toate plățile încă neefectuate din cadrul ajutorului vizat la articolul 1 cu începere de la data notificării prezentei decizii.

Articolul 3

(1) Franța asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

(2) Franța informează Franța asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.Comisia, în termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, cu privire la măsurile adoptate pentru a se conforma cu dispozițiile acesteia și, mai ales, cu privire la următoarele elemente:

(a) valoarea totală (principală și dobânzi) care trebuie recuperată de la beneficiar;

(b) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și prevăzute pentru a se conforma cu dispozițiile prezentei decizii;

(c) documente care demonstrează că beneficiarul a fost somat cu privire la rambursarea ajutorului.

(3) Franța informează Comisia periodic cu privire la evoluția măsurilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea completă a ajutorului vizat la articolul 1. La cererea Comisiei, Franța transmite imediat toate informațiile privind măsurile deja adoptate și prevăzute pentru a se conforma cu dispozițiile prezentei decizii, precum și informații detaliate privind valoarea ajutorului și a dobânzilor deja recuperate de la beneficiar.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 2 aprilie 2008.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei